

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

('Εκ τῆς κωμῳδίας Φαῖβ-ο-κλόν)

[Ο κ. Τιμολέων Αμπελᾶς είναι ο πολυγραφώτερος τῶν συγγρόνων Ἑλλήνων συγγραφέων. Λογοτεχνίας είσι ολα τὰ εἰδὸν τῆς λογοτεχνίας μετ' ἐπιτυχίας, μετ' ἐπάινων, μετὰ βραβείων. Έγραψεν

καὶ στορικά, φιλολογικά, ἐπιστημονικά, δράματα, κωμῳδίας, λυρικάς ποιήσεις, μονογραφίας, καθηλογικάς μελέτας, μεθυγραφήματα καὶ λπ. Εἰς τὸ ἔθροισμα τούτων προσθετέον καὶ τινας χιλιάδας δικαστικῶν ἀποφάσεων, δις ἔξεπόνησε καὶ ὡς λειτουργὸς τῆς Θέμιδος διέτει ο κ. Αμπελᾶς είναι ηδη Πρόεδρος Πρωτοδικῶν. Τὸ πρῶτον του φιλολογικὸν ἔργον, ἡ χιλιοσέλιδος Υστορία τῆς Σύρου ἔτυχε δισχιλιοδράχμου ἐπάθλου. Μετέσχεν δὲων σχεδὸν τῶν διαγωνισμῶν, ἔξερχομενος ἐκ τῶν πρώτων νικητής. Ή ἐν Ἑλλάδι Γεωργικὴ Νομοθεσία του ἡξιώθη πρώτου ἐπάινου εἰς

τὸν Δοσίειον. Τὸ διτομον ἔργον του, ὁ Νομικὸς Οδηγὸς τῶν γαντιλλομένων Ἑλλήνων, διεκρίθη εἰς τὸν Κατελούζειον. Ἀλλεπαλλήλους θριάμβους ἤρατο εἰς τὸν Λασσάνειον. Έκ τῶν βραβευθέντων καὶ ἐπανινεθέντων ἔργων του ἀνέκδοτά εἰσιν ἡ Ἀρτεμισία, ἡ Κλεοπάτρα, ἡ Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Λέων Χαμάρετις, ὁ Λέων Καλλέργης καὶ αἱ ἐσχάτως τυχόνται τῷ βραβεῖον κωμῳδίαι του Ἀραμορφωταὶ καὶ τὸ Φαῖβ-ο-κλόν. Πλεῖστα τῶν δραμάτων του ἐδιδάχθησαν ἀπὸ σκηνῆς ἐπιτυχῶς. Έκ τῶν παλαιοτέρων του εἴναι ὁ Νέδων, ἡ Βιργινία καὶ οἱ Κρήτες καὶ Βενετοί. Ἀκούραστος, γλυκὺς τὸ θῆσος, φιλομειδῆς, κοινωνικώτατος, ὅμιλητικός — συνεργάτης δὲων τῶν περιοδικῶν, πανταχοῦ παρέχων τὴν πνευματικήν του ἀρωγήν, τυγχάνει ἀπὸ τὰς συμπαθεστέρας φιλολογικὰς φυσιογνωμίας τῆς συγγρόνου Ελλάδος.]

(Υπόθεσις τῆς ἐσχάτως βραβευθέσης κωμῳδίας Φαῖβ-ο-κλόν οὐ εἴναι ἐπεισόδιον συμβάν εἰς δειλινόν ἐν ταῖς αἰδούσαις τῆς Ἑλληνομαροῦς Ἀμερικανίδος Τζέϊμσον, εἰς ἃς παρενθίσκοντο μεταξύ

τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου καὶ τινες ξενομαρεῖς καὶ μαλλιαροὶ καὶ ἐν γένει
τελείφυλοι. Οὗτοι σχηματίζονται ιδιαίτερον κύκλον κατειρωτεύοντο
παντὸς ἑλληνικοῦ καὶ πατρίου, ἐσκωπτον δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ
τὴν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Τζέιμσον ἑλληνίδα διδασκάλισσαν Φωτεινήν.
Ταύτην χλευαζομένην ὡς ἐμμένονταν εἰς τὰ πάτρια οὐλεφαστίζεται
ὅ ἀνεψιός τῆς πλουσίας Τζέιμσον, Τζών, ἐκτιμῶν καὶ ἀγαπῶν αὐτὴν
καὶ ἐπὶ τέλους εἰς πεῖσμα τῶν ξενομαρῶν τυμφεύεται αὐτήν.
Δημοσιεύομεν μίαν τῶν οκηνῶν τῆς δευτέρας πράξεως, καθ' ἣν δ
ἐκφυλος Τακίμης περιστοιχίζομενος ἐπὸ τοῦ ιδιαιτέρου κύκλου τῶν
ξενομαρῶν ἐκθέτει τὰς ιδέας του καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς ἔβδομάδος
τοῦ λεγομένου μεγάλου κόσμου.)

Σ Κ Η Ν Η Ή ·

ΤΑΚΙΜΗΣ, ΖΩΕ, ΒΑΓΓΕΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΩΡΑ, ΤΖΩΝ, ΦΩΦΩ,
ΤΣΙΓΓΕΛΗΣ, ΔΕΛΗΧΑΤΖΗΣ, ΤΣΕΪΜΣΟΝ

ΤΑΚ. (*Υποκλινόμενος καὶ ἀσπαζόμενος τὰς χεῖρας τῶν κυριῶν*)
Μὲ ντάμι, μεσσιέ, μίσις Τζέιμσον, Σίρι Τζών.

ΤΖΩΝ. Πολὺς σᾶς ἀνεξήτει κόσμος... Αν ρετάρι
ΖΩΕ.

τουζούρι.

ΔΕΛ. Πῶς, τζέντελμαν, τὸ πάθατε; Σι τάρι;

ΖΩΕ. Ποῦ νὰ προφύλασῃ τόσκις ἐνβιτασιόν.

ΦΩΦΩ. Δὲν βλέπετε πῶς εἶνε φατιγκέ;

ΤΑΚ. (*Προσποιούμενος τὸν κεκμηκότα*) Μὲ ντάμι
έξκιούζ...

ΤΖΕ. Μὰ πῶς; Δὲν ὥμιλειτ', ἑλληνικά;

ΤΑΚ. "Εν πέ...

ΤΖΩΝ. Ο κύριος θὰ εἶνε διεθνής...

ΤΑΚ. 'Εντερνασιονάλ! Σ-ε-σά.

ΖΩΕ.

ΤΑΚ. Γκρῆτας ἀτρεκσιόν, με ντάμι. 'Ακούσατε.

"Ημην εἰς τὸ Φαιθ-ο-κλόκ τοῦ μιστερ Τσίν.

Σουκσέ! 'Ανεκηρύγθη ρὲν μια 'Αγγλίς,

ἐν νέον φυντανάκι...

ΖΩΕ. Τουαλέττα;

ΤΑΚ. Σίχ!

'Εφόρει λαϊμοδέτην νουβωτὲ ρεγκάτ,

γαρνιρισμένο μὲ βολὰν καὶ μουσελίν

μὲ δύο παπαρούνες, γρώμα μώβ...

Σουμπλίου!

ΖΩΕ.

ΤΑΚ. (*Έξακολουθῶν τὴν περιγραφήν*).

καὶ ζώνην ἀπὸ ταφετὰ κυτάμυχρον,
στενὴν ἐμπρός, μὲ δυὸ γάντζους ἀν μετάλ !
Ἄ ! ἡταν καὶ ἡ Λέλα... Τί μπεμπέ... Μινιόν...
Ωραιά ὅσω πέρνει, μὰ τῆς ἔλειπε...

ΒΑΓ. Εκεῖνο τὸ βερνίκι τὸ παρισινό.

ΤΖΕ. (*εἰρωνικῶς*).

⁷ Ήσαν βερνικωμέναις ἄλλαις ;

ΤΑΚ. Σέρ μαντάμ,
βερνίκι δὲν ὑπάρχ' εἰς τὸ ρωμέίκο.

Τὸ πέρνουν εἰς τὸ βουλεύθαρ τοῦ Παρισιοῦ.
Ἐκεῖ αἱ Ἑλληνίδες λαμπικάρονται.

ΖΩΕ. Καὶ πῶς ἔχθες τὸ βράδυ δὲν σᾶς ἴδαιμε ; ...
ποῦ εἰσθε ; ...

ΤΑΚ. ⁷ Ήμην μὲ τὸν φίλον μου Κοκλέν.
Μου σύστησε τὰς τρεῖς ἀκτρὶς τῆς κομπανί,
τὴν Μουσετάλ, τὴν Ἐσκιλάρ καὶ τὴν Θυλδά.
Τι γκράσ, τί ντικσίον καὶ τί ντιστεγκσίον !
Ἡ πρεμιέρ σανταιζ κ' ἡ ντυγκαζών, μπωτέ.
Ἡ δὲ μουζίκ - τί μελωντί, τί ἀρμονί ...
Θὰ δῆτε ! θὰ τὰς νοιώσῃ καὶ τὸ παραντί.

ΤΖΕ. (*διακόπτουσα αὐτόν*)

"Ολαι αύται αἱ λέξεις εἰν' Ἑλληνικαί,
τὸ ἀγνοεῖτε ;

ΤΑΚ. Χάνουν τὴν Ἰλλουζίων
στὴν πρόστυχή μας γλῶσσα. Φαντασθῆτε δὰ
νὰ λέμε τὴν patrie πατρίδα ! τὸ théâtre
Θέατρον καὶ τὸ paradis παράδεισον !

ΖΩΕ. (*γελῶσα περιφρονητικῶς*).

Γιὰ φαντασθῆτε τὴν γλυκεῖαν harmonie
νὰ λέμε ἀρ-μο-νί-αν.

ΒΑΓ. Καὶ τὴν poesie . . .

ΔΕΔ. Ούφ ! ποί - η - σιν !

ΤΑΚ. (*τῇ Τζέιμσον*).

Ἄ ! εἶνε κέλκ - σόζ, μαντάμ,
ποῦ χάνουν τὴν ἀξίαν στὸ ρωμέίκο.
Τί μεγαλεῖον ἔχει ὁ ὄραϊζων
Ἑλληνικά : ὄσιζων ! 'Αμη' τὸ κλάϊμετ ;
νὰ λέμε κλέμα !

ΖΩΕ. Μπράθο, ντζέντελμαν !

ΒΑΓ.

Μπράθο !

ΤΑΚ. (*Tῇ Τζέιμσον*).

Τὸ ὄνομά σας, πάρ' εξάμπλι, εἰπῆτε τὸ
ρωμαῖκα : "Ελεν.

ΤΖΕ.

"Ελένη !

ΤΑΚ.

Τζέιμσον ;

ΤΖΕ.

Γιακουμοπούλου !

ΤΖΕ.

Χάγει τὴν ἀξίαν του ;

ΖΩΕ.

"Εν πέ...

(*"Ἡ Τζέιμσον ὑπερηφάνως στρεφομένη ἀποτείνεται εἰς ἔτερον προσ-
κεκλημένον"*).

ΤΑΚ.

"Α ! τί τραβοῦμε μὲ τὴν πετριὰ
ποῦ ἦρθε τῆς μαντάμ ποῦ δίνει δειλινά !
Μὲ τὸ σταυρὸν τῆς γλώσσα τὴν ῥωμαῖκη !
Μὰ ἐπὶ τέλους δὲν θὰ ζήσωμε μ' αὐτήν.
ἔχομε δέκα ἀνοικτὰ σχλόνια
μεγάλα . . .

ΖΩΕ.

"Α προπό. Πῶς θὰ περάσωμε
τὴν νέαν ἑδδομάδα ;

ΒΑΓ. (*Τῷ Τακίμη*.)

Λὲ προγκράμ, μὸν σέρ . . .

ΖΩΕ. (*Τῷ Τακίμη*.)

Σέρ, λὲ προγκράμ ντὲ λὰ σεμάν . . .

ΔΕΔ.

Γιές !

ΤΑΚ. (*Ἐξάγων μικρὸν ἐπίχρουσον σημειωματάριον*).

"Α λ' ἐνστάν-

Αὔριον βράδ' ἡ πρεμιέρο τῆς τρούπ Κοκλέν.

Αἱ στὰλ καὶ τὰ φωτεῖγ θά 'ναι ὅλα πλέν.

ΖΩΕ.

Καὶ τὸ σουζέ τῆς ὄπερέτ . . .

ΤΑΚ.

Φὲν ντὲ σιέκλ !

Μεθαύριον Φάϊθ - ο - κλὸν στὴ λαίδη Πρίτες,
χορὸς ἔως τὰς δέκα. "Επειτα χορὸς
στὴν Περσικὴ φρεγάδα. Θὰ χορεύσωμε
τὴν σῆζον καὶ τοὺς λανσιέ τοῦ γκρὰν - καρρέ.

ΖΩΕ.

Γκακότα ;

ΤΑΚ.

"Οχι ! Τὸ Μπουσέ, τὸ Πάρ - πιέ
καὶ ἔνα μινουέττο. — Τὴν Παρασκευὴν
γκάρτεν - πάρτο, λόσουν τέννις καὶ φούτ - μπόλ,
Τὴν νύκτα τὸ κονσέρτο εἰς τὴν «Μουσικὴ»—
τὸ πρόγραμμά του ὅμως είνε φοκωκώ :
μαζὶ με τῆς σονάταις μὶ μπεμδὸν καὶ λὰ - μινέρ
τοῦ Κρούγ, τοῦ Σχονελώφ, τοῦ Βάγγερ καὶ τοῦ Χέρε,

βάζουν καὶ κάτι Βέρδες καὶ Ροσσίνιδες
μὲ Μπαρμπιέρες καὶ σαγλοερνάνηδες !!
Σιγὰ σιγὰ θὰ παιζουν καὶ ἐλλήνικά,
ζουρνάδες, λαγιαρνί καὶ ύμνο ἔθνικό !

- ΒΑΓ. Λοιπὸν νὰ μὴ πατῷ κανεὶς στὴ «Μουσικὴ»
ἐν ὅσῳ παιζουν τὰ παλῇα καὶ πρόστυχα
ΖΩΕ. Καλὲ τὶ ἀηδίαις ! Τώρα εἶνε ἄρ- νουρώ. . .
Νὰ πῆτε στοὺς κυρίους δργκανιζατέρ
τῆς «Μουσικῆς» νὰ βάνουν λίγο Μόζαρτ, Λίστ.
ΤΑΚ. Λοιπὸν ψηφοφορία (τῇ Ζωέ) Σεῖς τί θέλετε ;
ΖΩΕ. Τοῦ Σαραζάτε τοὺς ἵσπανικοὺς χορούς.
ΤΑΚ. (τῇ Φωφῶ).

Σεῖς ;

- ΦΩΦΩ. Τὸ καπρὶς μπριγιὰν τοῦ Μένδελσον.
ΒΑΓ. 'Εγὼ

- τοῦ Τσαϊκόβσκη ἔνα μάρσ, τὸ σλαυΐκόν.
ΔΕΛ. 'Εγὼ θὰ ἐπροτίμων νὰ ἀκούσωμε
ἔνα ροντὼ τοῦ Πόππερ ἢ τοῦ Σούμαν - Λύστ
τὸ Γράσου - λαγνάχτ, ἢ τοῦ Μπερλιό, τοῦ Μπάχ. . .
ΤΑΚ. Καλά ! θὰ τοὺς τὰ εἴπω. . .
(παρατηρεῖ τὸ σημειωματάριον) Ποῦ 'Βριτσκόμεθα,
κυριαί ;

- ΖΩΕ. Εἰς τὸ Σάββατον.
ΤΑΚ. Μπὰλ κοστουμὲ
εἰς τὸ παλαι τοῦ γραμματέως τοῦ Περσοῦ
Περὶ τὸ μεσημέρι τρία πτί - λεβέ
— Αὐτὰ 'νε σμως μόνον διὰ τοὺς ἐντίμ. . .
ΖΩΕ. Σεῖς σμως εἰσθε καὶ στὰ τρία, ως ἐντίμ. . .
ΤΖΩΝ. Καὶ πῶς περιγάτε τὰς Κυριακάς ;
ΤΑΚ. Αὐταὶ διὰ τὸν ὄχλον. . .
ΖΩΕ. Τὴν μπουρζουαζί.

- ΦΩΦΩ. Νά δὰ ἡ ὥρα ! Οὔτε κἄν φυινόμεθα
στοὺς περιπάτους. . .
ΤΑΚ. (συμπληρῶν καὶ σαρκαστικῶς βλέπων τὴν Φωτεινήν)
Τὰς ἀγίας κυριακάς
δὲν λέγει ἡ Γραφὴ ν' ἀναπαυόμεθα,
κυρὰ δυσκάλα ;
ΦΩΤ. Τώρα τὴν ἀπάντησιν
εἰς ὅλα θὰ σᾶς δώσω.
ΤΑΚ. (εἰρωνικῶς). Μάθημα :
ΖΩΕ. (πρὸς τὰς περὶ αὐτήν) Λεσόν

Θὰ δώσῃ ἡ δασκάλα ! (γειτὴ ἐμπαιχτικῶς).
ΦΩΤ. (*Τῇ Τζέμουν*) Μάλιστα ! Λεσόν.

"Εχουν ἀνάγκην μερικοὶ μαθήματος
καὶ σεῖς ὀλίγων πληροφοριῶν. . .

ΤΖΕ. 'Εγώ ;

ΦΩΤ. 'Ακούσατε ! Μή κοινέτε τὸ ἔθνος μας
ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων. Οὗτοι . . .

ΤΑΚ. Ηοῖς ;

ΦΩΤ. Σύ !

σὺ καὶ οἱ ὄμοιοι σου καὶ αἱ ὄμοιαι. . .

ΖΩΕ. Σκαντάλι !

ΤΖΩΝ. (*Τῇ Τζέμουν πλήρης χαρᾶς*).
'Ολλα ῥάϊτ. . .

ΤΑΚ. Μίστερ Τζών !

ΖΩΕ. (*Τῇ Τζέμουν*) Τί κωμεντί !

'Ο αἴκος σας. . .

ΤΖΕ. Εἶν' ἔδυχφος οὐδέτερον !

ΤΑΚ. (*δεικρύων τὴν Φωτεινήν*)
Μοῦ φαίνεται σᾶν κλόσουν θηλυκός. . .

ΦΩΤ. Καλά !

Θὰ δοῦμε ποιοὶ στὸ τέλος θὰ γελάσωσιν. . .

("Ολοι περικυκλοῦσι τὴν Φωτεινήν προβαίνουσαν εἰς τὰ ἀποκαλυπτά
καὶ πατήρια τῶν ξενομαρῶν καὶ ἐκφύλων).

ΤΙΜ. ΑΜΠΕΛΑΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΣΙΛΟΥΤΕΣ

Ο ΑΤΘΙΔΑΣ!!!

Θέφευρέτης δηλαδὴ τῶν ... 'Αιθίδων ! Μὲ δίπλωμα εύρεσιτε-
γγίκις μάλιστα. 'Ο μόνος ἀλχημιστὴς καὶ λεκχνομάντις, ὁ
ἀνακαλύψκες διὰ τῶν μυωπικῶν του διόπτρων τόσας ἀφχνεῖς καὶ...
ἀνυπάρκτους ἀθηναϊκὰς καλλονίς ! 'Ο κατέχων τὸ μυστηριῶδες
διαιψόνιον γὰ λαμπικάρη καὶ μεταμορφώνη ὅλας τὰς ἀθηναϊας εἰς
'Αφροδίτας τῆς Μήλου, ὅταν μάλιστα μέσα ἀπὸ τοὺς ξετρελα-
μένους στίχους του προβάλλουν αὕται μαρμαρόχυτες καὶ μαρμα-
ροτραχηλούσσει ! Διότι, καθὼς δὰ θὰ ἡξεύρετε, πρῶτον τὰς ἀνα-
καλύπτει καὶ ἔπειτα τὰς ... ψάλλει. Εἶνε ἐπομένως ὁ ἐξ ἐπαγ-
γέλματος ἐφευρέτης καὶ ύμνητὴς τοῦ ὠραίου φύλου, ἐνῷ αὐτὸς